

MUZEUM PAMIĘCI. WSZYSTKO, CO CHCIELIBYŚCIE WIEDZIEĆ O SZTUCE,
ALE BALIŚCIE SIĘ ZAPYTAĆ.
DZIEŁA SZTUKI OCZAMI OSÓB Z CHOROBAМИ OTEPIENNYMI.

MUZEUM: Dom Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy.

DZIEŁO SZTUKI: Leon Wyczółkowski, Portret Sławomira Celińskiego, Portret
Tadeusza Boya - Żeleńskiego

TEMAT: Ci panowie są fajni

ANALIZA: Ten zamyślony, aż się łapie za głowę. Z którym z nich można iść na spacer? Z tym z wąsem. Ten z wąsem, ten też ma wąsa! Ja wolę tego, bo tego, bo ten jest wesoły. A ten smutny. A ten zakochany jest aż go głowa boli. Nie, nie wygląda na zakochanego. Kombinuje w tej głowie, coś myśli. Albo myśli co spaprał. Zdecydowanie ten zamyślony. *I idziemy na kawę, na ciacho. Jakie ciacho?* Duże ciacho i lody.

KONTEKST*: Portrety dwóch mężczyzn wiszące na ścianie z piękną tapetą.

NASTRÓJ: Rezolutny

WSPOMNIENIE*:** Ładne tapety. Już niemodne. Ale te są ciekawe. Kiedyś były tapety, teraz już nie ma. Gładź teraz jest. Ale do muzeum pasują jak nie wiem. Tapety i dywany poszły już w niełaskę. Tu leży dywan. Kafelki są i nie ma

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Wyspy
Pamięci
Fundacja
na rzecz standardów opieki
w chorobach otepiennych

dywanów teraz. Nasze nogi na dywan nie nadają się już. *Dlaczego? Bo się przewrócimy. A tu jest piękny zegar. Miałam taki. Trudno go nie zauważyć. Miałem niemal identyczny i tak patrzę na niego cały czas, jakby go tu wynieść. Jeszcze ładniejsze są zegary jak ten. No pewnie. A Pan miał jakiś zegar w domu ładny? Ładniejszy od tego? A jaki miał Pan? Duży taki, wolnostojący, ciężarki się bujały, do naciągania były. I kto go nakręcał? Kto pierwszy wstał. A ten który Pan miał to skąd był. A to jeszcze Ojciec kupił. W Bydgoszczy, na targu? Gdzie tam w Bydgoszczy kochany. Tam ze Świecia. O widzę, że Państwo wszyscy ze świata. No nie wszyscy. A skąd? Z Polskiej Łąki. Bo ja myślałem, że może Pan Zegarmistrzem był. Kochany, ja byłem zwykłym budowlanym a nie zegarmistrzem. Mój Ojciec miał gospodarstwo i były tam konie, i pamiętam jeszcze woły*

PODSUMOWANIE:

*Wypowiedzi Edukator/ki/Edukatora zostały zapisane kursywą.

**KONTEKST - to co widzą, słyszą osoby z chorobą otępienną odnoszą najczęściej do personalnych doświadczeń, do swojego życia. Z tego względu, o ile nie zaznaczono w tekście inaczej, kontekst prezentowanej pracy nie odwołuje się do cech osobowych autora czy historycznych, kulturowych okoliczności, w których powstała.

***WSPOMNIENIE - osoba prowadząca podczas omawiania każdej pracy, moderuje rozmowę, tak aby uzyskać informację o życiu/doświadczeniach osobistych pozwalających poznać bliżej Uczestniczki/Uczestników.